fotbal

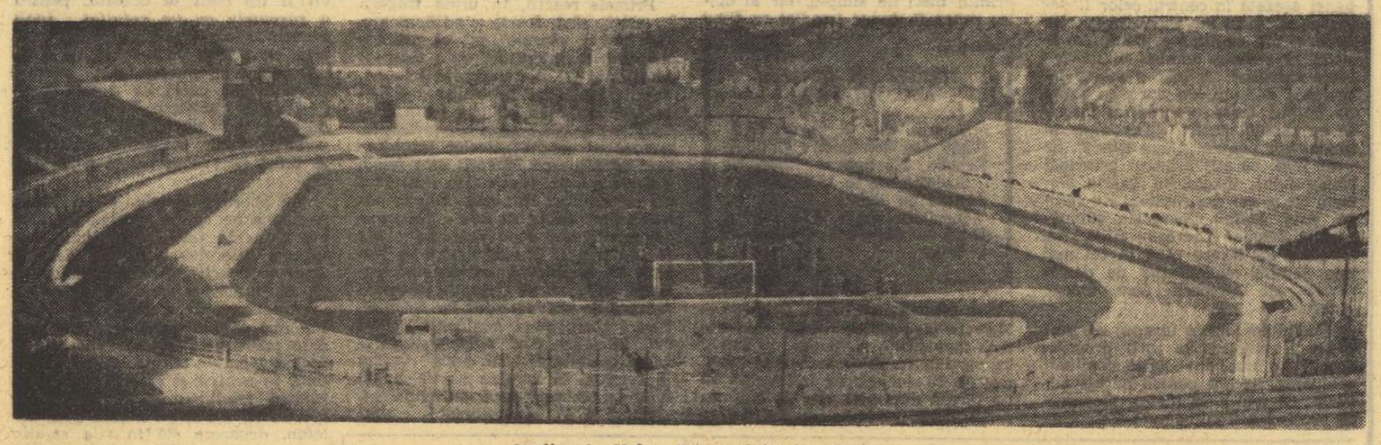

Stadionul „Valea Domanului" din Reșița Foto : S. BAKCSY

Reșița se pregătește pentru reîntîlnirea cu Divizia A

● După o pauză de 22 de ani ● Noi amenajări la stadionul „Valea Domanului" ● „Avem condiții optime de pregătire" ● Cel mai așteptat meci

E mult de atunci. Cei ce s-au născut în 1950 nici nu au văzut meciuri de Divizia A la Reșița ! Și asta pentru bunul motiv că, clasîndu-se pe locul 11, din 12 participante, în campionatul pe 1950, Metalul a retrogradat în „B" (cealaltă formație căzută fiind Locomotiva Sibiu).

22 de ani le-au trebuit reșițenilor pînă să revină în „A", revenire aplaudată de toți cei ce iubesc fotbalul și sportul, deoarece orașul de pe malurile Bîrzavei este unul din vechile și puternicele centre sportive ale țării. Să amintim că aci a poposit chiar și titlul de campioană a țării, cucerit în 1930—1931 de **U.D.R.** Formația campioană era alcătuită din **Damacek — Pomacek, Györi — Sincu, S. Sepi, Bundi — Tibișanu, Lakatos, Ploeșteanu, Kilianovitz, Moise.**

În anul următor, **U.D.R.** ajunge pînă în finala campionatului unde pierde cu 3—0 în fața Venusului din București.

A mai existat apoi, ținînd tot de calitatea de performer, acea neașteptată victorie a **Metalului** în finală din 1954 a „Cupei României" : 2—0 cu Dinamo la București. Seleș a marcat de două ori și trofeul a plecat la Reșița, dus de următorii 12 : **Zarici — Chirilă, Potoceanu, Munteanu, Teodorescu, Apro, Jojart, Mioc, Urcan, Iovan, (Vidra), Seleș.**

Din 1954 — liniște ! Dar nu pentru reșițeni, pentru că echipa cade în campionatul regional. Urmează revenirea în divizia secundă și de abia în 1972 — pasul cel mare : ocuparea unui loc în Divizia A !

Reșița se pregătește în aceste zile cu mic cu mare pentru primul campionat al țării, cel mai așteptat fiind meciul din etapa I, cu **Steagul roșu**, prima partidă de Divizia A după 22 de ani !

Paralel cu problemele ce țin de completarea echipei în vederea bunei reprezentări a „Cetății oțelului" în Divizia A, se pun la punct și alte amănunte deosebit de trebuincioase, cele care țin de buna organizare a jocurilor. De pildă, stadionul **„Valea Domanului"** (25 000 locuri, tribune din beton), este un adevărat șantier : sînt în curs de amenajare două vestiare noi și un cabinet medical complet echipat, toate sub tribuna principală ; se pune la punct un parcaj pentru automobile ; sînt pe cale de a se încheia lucrările la cabina specială pentru transmisii radio etc. În a doua fază a lucrărilor este prevăzută punerea la punct a încă două vestiare, a saunei, a camerei de oxigenare și a două bazine pentru recuperare.

Dar echipa? Antrenorul **Ion Reinhardt** ne-a comunicat următorul lot : **Ilieș, Gornea** (fost la Minerul B. Mare), **Filip** (fost la Politehnica Timișoara) — portari ; **Rădulescu** (fost la Metalul București), **Rednic, Kiss, Pîrvan, Mîncă** (de la Universitatea Craiova), **Kafka, Ologeanu** (fost la Minerul Moldova Nouă, în campionatul județean), **Ambruș** fundași ; **Grozăvescu, Varga, Jac,** — mijlocași ; **Atodiresei, Pușcaș, Szilagyi, Florea, Dumitru, Roșca, Păunescu** (ultimii doi proveniți de la juniori) — atacanți. Firește, lotul mai poate suferi modificări, în vederile conducătorilor clubului și echipei fiind și alți jucători (printre ei și Beldeanu).

„Avem condiții optime de pregătire la Reșița, un public numeros și entuziast (13 000 de plătitori la partida cu Politehnica Timișoara, 11 000 la jocul cu Metalul B. Mare, 10 000 la meciul cu C.F.R. Arad). Mulți dintre ei ne-au însoțit și în deplasări, constituind un important punct de sprijin în succesele noastre. 4 000 dintre ei sînt membri susținători cu cotizațiile la zi. Vrem să nu-i dezamăgim în acest campionat — reîntîlnire cu Divizia A. Adăugînd tradiția sportivă a Reșiței cred că ne vom consolida echipa în acest an urmînd ca în campionatul viitor să dăm asaltul pentru un loc de frunte" — a încheiat antrenorul Reinhardt.

Reșița fotbalistică privește cu fruntea sus întrecerea cu celelalte echipe din Divizia A. Să-i urăm succes !

Mircea TUDORAN

MICRO-INTERVIU

...CU ANTON FERENCZI, CARE A PRELUAT O RETROGRADATĂ ÎN DIVIZIA B

Cînd l-am întîlnit pe Anton Ferenczi, antrenorul orădean nu se găsea chiar în plină vacanță. Venise la Covasna pentru a participa (în virtutea vechii sale calități), la consfătuirea coordonatorilor centrelor de copii și juniori.

— Constituiți prima „schimbare" anunțată public la cîrma echipelor noastre cu rezultate nesatisfăcătoare în trecutul sezon. Cu ce gînduri reveniți într-un post pe care l-ați mai deținut cîndva ?

Toni Ferenczi se îndeasă mai bine în scaunul său. Am timp să-l observ. S-a îngrășat oleacă, a mai încărunțit puțin. Este tot așa de cumpănit la vorbă, căci stă o clipă pe gînduri, micșorîndu-și ochii, încruntat, concentrat, privind parcă niște aduceri aminte numai ale lui, măsurînd niște idei și niște principii personale cristalizate într-o carieră lungă și destul de frămîntată.

— Nu-mi cereți lucruri foarte concrete, ar fi prematur. Se vorbește de o restructurare de fond a clubului nostru. Primele tatonări au scos la iveală că în Oradea a început să fiarbă o pasiune autentică pentru fotbal, că eforturile pentru revitalizarea tradiției noastre în acest sport vor fi ample și competente. Mi-am jalonat, desigur, niște idei de bază pe care voi pedala fără nici o concesie : transformarea concepției de joc a vechii echipe și a mentalității jucătorilor: implîntarea crezului, după care, noi trebuie să revenim în divizia A, dar NU CU ORICE MIJLOACE — pentru a ne reîntoarce apoi automat în „B". Promovarea noastră va trebui să fie doar o emanație a valorii superioare a formației.

— Presupunînd că veți dispune de același lot, cum veți alcătui echipa ?

— Bologan, Catona I. Sărac, Lucaci, Dărăban, Șchiopu, Colnic, Agud vor constitui un nucleu de bază. Despre celelalte posturi, descoperite, nu mă pot încă pronunța. În orice caz, voi renunța la 6—7 jucători din vechiul lot de 20 de fotbaliști.

— Sînteți încîntat de rechemarea dv. la conducerea echipei ?

— Flatat. Și conștient că va trebui să fac mult pentru a mă achita cu bine de încrederea acordată.

Ion CUPEN

DORU POPESCU LA F. C. ARGEȘ ?

Este numai o întrebare, o supoziție, bazată însă pe realitatea faptului că înaintașul dinamovist a dat examen de admitere la Facultatea de educație fizică din cadrul Institutului pedagogic din Pitești. Nume noi în echipa campionilor : fostul jucător al Metalului București — *Troi*, laolaltă cu *Tănăsescu* și *Cassai*, foști la Progresul. În locul acestora din urmă vor apăra culorile echipei bucureștene din str. Dr. Staicovici portarul *Vintilă* și jucătorii de cîmp *Dumitru Ștefan* și *Dobrescu*. A mai primit dezlegare: *Dumitru Emil*.

O ZI, CA LEII...!

Duminică după-amiază, m-am simțit și eu, ca leul, foarte bine. Am fost citat la televizor de Ștefan Covaci și am văzut ce s-a putut vedea din Derbyul de la Ploiești. Nici unul, nici altul nu-s evenimente de fiecare zi.

Îmi va lua cineva în nume de rău adînca satisfacție resimțită în clipa cînd numele meu a fost pomenit de antrenorul-șef al Europei ? Am păcătuit prin orgoliu ? Știu că m-am înroșit ca un puștan, de unul singur, acasă, m-am uitat în oglindă și mi-am spus : „uită-te bine, la tine, ești cineva, Ștefan Covaci te citește și te citează !"... Atîția oameni fug de-a lungul Europei, din hotel în hotel, de pe un litoral pe altul, să-i smulgă o vorbă, să-i poată adresa un cuvînt la care dînsul să răspundă cu două... Iar eu am fericirea să-l văd pe Covaci, în carne și oase, cu acea alură superbă de biruitor, cu acel calm specific omului care știe cam tot ce se poate ști în meseria lui de perpetuu „sinucigaș" — polemizînd amical și binevoitor cu mine. Sînt atît de fericit încît nici nu mă pot supăra pentru încălcarea legii pseudonimului literar. Sînt copleșit chiar că antrenorul Ajax-ului mă știe și mă numește pe numele adevărat. Iar imputarea dulce care mi-a făcut-o, mă onorează și mă mîndresc cu ea. Căci dacă în acel articol — așa cum presupune Covaci — eu nu am înțeles exact ce a gîndit Domnia-sa cînd s-a exprimat „că nu sîntem răi", am plăcerea în schimb să constat că articolul meu a fost perfect înțeles de celebrul nostru interlocutor, ba chiar mi se dă dreptate. Fiindcă eu spuneam exact ceea ce observă și ochiul său atît de competent : sîntem prea negativiști în problemele fotbalului nostru. Vedem prea mulți totul în negru, tăiem și spînzurăm cu o ușurință de nababi la care starea reală a lucrurilor nu ne dă dreptul, folosim un vocabular catastrofic și nemanierat care contribuie la zăpăcirea problemelor și la alimentarea unei mentalități deplasate într-o perioadă în care rezultatele, propriile noastre reușite, vrînd-nevrînd bune, și care ne îndreptățesc la a fi gentlemeni și europeni. Covaci a avut bună idee — idee bine sugerată de Topescu în cumpănitul său interviu — de a apăsa pe această problemă a **„mentalității care ne desparte de marile echipe europene"**, după cum nu pot fi decît salutate sinceritatea și (**„echipa României nu mi s-a părut în progres"...**) și hazul său imperceptibil, cam anglo-saxon, din această expresie memorabilă : **„adevărul în fotbal nu există, fiindcă nimeni nu-l deține !..."** În ce privește lipsa unor **jucători agresivi, răi,** care să poată „desface" o apărare — am înțeles foarte bine ideea meșterului, numai că eu am exagerat-o conștient, cum mi-e obiceiul, cum mi-o cere meseria, și am dus-o ușurel către **pinzele albe** pentru a face mai pătrunzătoare observația că **sîntem prea răi cu noi înșine...** Ca să fiu sincer, n-o nimerește întotdeauna cu exagerările, dovadă că, după articolul **„Afară și cu Goethals !"**, tovarășul Stan Palanca din comuna Măieru (jud. Bistrița-Năsăud) mi-a scris : **„Afară și cu Belphegor !"**, trimiteți-l în concediu, fiindcă scrie aiureli, trecînd de la Goethals la Illovski și de la Illovski la tenis... Ce credeți că face destinul în exagerările lui inconștiente ? Mă trimite în concediu exact la doi pași de comuna tovarășului Palanca ! Mă bate gîndul sănătos la minte să mă duc pînă la dînsul să-i explic o noapte întreagă, la poalele Pietrosului, ce este și cum se mănîncă o ironie, pentru a fi bine gustată, căci e păcat mare să nu înțelegi de glumă !

În ce privește Derbyul — eu rămîn, riscînd să-i enervez pe „marii inițiați", la părerea că indiferent dacă Strunei îi sărea în față sau îi cădea în ochi un cocoloș de hîrtie sau o girafă, iapa era gata și nu mai putea să dea nimic. Aceasta e „vederea mea" — cum se zice pe turf — și degeaba amicul Ornaru vrea să mă convingă, într-o lungă convorbire nocturnă, că așa conduce Oană... Iapa era gata — acesta e adevărul care dacă n-o exista la fotbal, poate că la curse de cai există, ceea ce ne-ar mai consola...

CORESPONDENȚA :

Ion Popescu — cart. Gheorgheni, Cluj : Totul e ciar, dar de unde ideea că sînteți singurul Popescu din Cluj ?

Gramaticus — București : Gramatica d-voastră e impecabilă, logica — mai puțin : sînteți singurul om care a înțeles că eu l-am lăudat pe dde' crainic !

Ilie Eugen — str. Dobrogeanu Gherea 78 — Alexandria : Cum îl văd pe Năstase îi spun exact ce-mi cereți să-i transmit : „Un român din Telearman a suferit cu el pe Wimbledon".

BELPHEGOR

CAMPIONATUL EUROPEAN UNIVERSITAR

(Urmare din pag. 1)

ză, au ratat foarte mult prin Weis, Pleimling și Margue în faze clare de gol, risipind chiar o lovitură de la 11 m. prin Treiweiler, după ce mai înainte arbitrul maghiar Jozef Szilvasi le refuzase un penalti !

În partea a doua a jocului, fotbaliștii cehoslovaci, conștienți că au în față un adversar valoros, au abordat jocul cu mai multă convingere, au stăpînit terenul și au înscris unicul gol, prin Haraslin. Fotbaliștii cehoslovaci s-au bucurat, au jucat mai bine după acel moment psihologic, dar au rămas datori antrenorului lor și în special publicului craiovean, care aștepta de la ei mai mult.

V. IORDACHE

BUCUREȘTI : O grupă a paradoxurilor...

Meciul de la București, dintre Belgia și Ungaria, a fost un joc al paradoxurilor, din două puncte de vedere. În primul rînd, pentru că fotbaliștii belgieni au dominat, dar au ratat mult, ultima dată în minutul 90, cînd fundașul Stevens a fost la trei pași de egalare, însă portarul maghiar Bicskai a respins uluitor, au dominat, dar au pierdut o partidă care părea a lor. Meritul fotbaliștilor maghiari a fost că ei au știut cînd să forțeze, fiind, de altfel, mai pragmatici în acțiunile ofensive, mult mai reduse ca număr față de cele ale studenților belgieni.

În al doilea rînd, jocul acesta a fost al paradoxurilor pentru că, așa liniștit cum începuse, nu lăsa cu nimic să anticipăm finalul mai mult decît nervos. Dar, sinceri să fim, de cum au început micile „nemulțumiri personale" și discuții, după acel minut 76, cînd echipa Ungariei a luat conducerea, am intuit că vom consemna pînă la urmă o eliminare. Pentru că arbitrul de centru, vest-germanul Hans Weyland, nu era altul decît cel care condusese astă-toamnă partida Spartak Trnava — Dinamo București și eliminase doi jucători (Kuna și Sătmăreanu II). Și arbitrul Weyland nu s-a dezmințit, el eliminîndu-l în min. 87 pe belgianul Hanssens, pentru lovirea adversarului fără balon, după ce, cu 5 minute mai înainte, îl avertizase pe maghiarul Szabo. (A fost surprinzător pentru noi, cunoscînd clasa arbitrului Weyland, cum de au rămas nesancționați pașii, mulți la număr, pe care portarul maghiar îi făcea la fiecare degajare !).

Mai în glumă, mai în serios, un confrate spunea că grupa de la București va fi cîștigată de o echipă hors concurs-recte Sportul studențesc II. Deocamdată, afirmația are acoperire, pentru că, miercuri, formația antrenată de Mircea Rădulescu s-a dovedit net superioară selecționatei Franței, pe care a învins-o cu 3—1 (3—0), prin golurile înscrise de Iorga (min. 16), Florea (min. 20), Stroe (min. 25), respectiv Sifferd (min. 90 din penalty). Ar fi un alt paradox al grupei de la București !...

Mircea M. IONESCU

Ultimul minut al partidei Belgia — Ungaria. Fundașul belgian Stevens, în alb, e în fața egalării, dar portarul Bicskai va respinge balonul în corner, printr-un reflex uimitor Foto : S. BAKCSY

CONSTANȚA : Cuplajul contrastelor

Jocurile de la Constanța au fost precedate de o foarte frumoasă festivitate de deschidere, în cadrul căreia au rostit scurte alocuțiuni. **Nicolae Petre**, primarul municipiului Constanța, președinte de onoare al Comitetului local de organizare, **Teodor Olici** (Iugoslavia), vicepreședinte al F.I.S.U., și **Ion Traian-Ștefănescu**, președintele U.A.S.R., președintele Comitetului de organizare a campionatului european studențesc.

Cele două meciuri ale zilei inaugurale a grupei de la Constanța au atras un public numeros care, în cele din urmă, a fost pe deplin satisfăcut de spectacolul sportiv oferit.

Reprezentativa noastră a realizat un spectacol de gală, cu multe goluri, care de care mai frumoase, și fel de fel de artificii tehnice care au încîntat publicul constănțean. E greu de făcut, totuși, o apreciere exactă a posibilităților selecționatei noastre universitare numai după acest prim meci, pentru că adversara sa — echipa studenților maltezi — nu reprezintă un criteriu de comparație, dată fiind valoarea sa extrem de modestă.

În al doilea meci, însă, lucrurile au devenit... serioase. Jocul dintre selecționatele Olandei și R. F. a Germaniei a fost foarte disputat (de alocuri chiar prea tare), victoria revenind abia în ultima parte a partidei echipei vest-germane. Mai insistenți (desigur și cu o pregătire fizică mai bună), jucătorii vest-germani — din rîndul cărora am remarcat pe înaintașii **Brau** și **Autz** și fundașii **Lidzinger** și **Zewe** — au dominat, totuși, mai mult și au înscris prin **Brau** (min. 16 și 76) și **Toppmaller** (min. 65). Golul olandezilor a fost marcat de **Berrink** (min. 38), printr-o frumoasă execuție tehnică. A arbitrat bine **A. Bentu**, ajutat de **A. Munich** și **C. Manușaride** (toți din România).

Dumitru GRAUR

CLUJ : Meciuri echilibrate, rezultate strînse

Posesoarea celui mai bogat palmares din cadrul „europenelor" universitare de fotbal, echipa Spaniei — locul I în 1965, locul II în 1970 — se anunță și în această ediție una dintre pretendentele la un loc pe podiumul de premiere. Ea a confirmat această aspirație chiar din partida de debut, cînd, printr-un joc inventiv și colorat, cu execuții tehnice fine, aplaudate de numărul mare de spectatori prezenți la meciurile inaugurale, a reușit să contracareze jocul atletic, în forță — uneori chiar prea bărbătesc — al echipei bulgare și să obțină o primă victorie care-i dă siguranță în abordarea viitoarelor partide.

Succesul fotbaliștilor spanioli este cu atît mai valoros cu cît el a fost obținut în fața unei formații omogene, bine sudate între compartimente, fapt explicabil prin aceea că selecționata bulgară are în componența ei nouă jucători de la o singură echipă : Akademik Sistov.

Rezultatul strîns din acest joc (1—0) cît și victoria în extremis (min. 90) smulsă de către echipa Iugoslaviei în fața celei a Angliei (2—1), demonstrează nota de echilibru existentă în seria preliminară de la Cluj și anunță, în continuare, partide deosebit de strînse în confruntarea ce urmează.

Nușa DEMIAN

LOTO-PRONOSPORT

Excursiile — premii îndrăgite

Printre scrisorile ce ne sînt adresate, participanții la sistemele de joc Loto — Pronosport, solicită acordarea în permanență la tragerile speciale și excepționale a premiilor constînd în excursii

Ținînd cont de aceste dorințe, ele au figurat cu regularitate pe listele de premii.

Astfel, duminică 23 iulie 1972, un grup de cîștigători va pleca în Polonia pentru 8 zile iar alt grup va vizita timp de 10 zile Cehoslovacia.

În curînd vor pleca alte două grupuri în Turcia.

Acestora li se vor adăuga noi și noi grupuri întrucît Loto-Pronosport oferă pe mai departe călătorii din ce în ce mai atractive.

Vă reamintim că, în afara premiilor în bani și autoturisme, tragerile speciale și excepționale vă oferă posibilitatea participării la excursii peste hotare pe trasee dintre cele mai variate și interesante.

● Astăzi și mîine sînt ULTIMELE ZILE în care vă mai puteți depune buletinele pentru concursul Pronosport de duminică 23 iulie 1972, concurs atractiv și interesant al cărui program este alcătuit în întregime cu meciuri din CUPA DE VARĂ.

Înainte de a vă fixa pronosticurile, vă recomandăm să consultați „Programul Loto — Pronosport" de marți 18 iulie 1972, care cuprinde amănunte asupra echipelor incluse în programul de concurs.

Rubrică redactată de LOTO-PRONOSPORT

RUGBY

PE DRUMUL UNUI REVIRIMENT...

Ospitalitatea Ziarului „Sportul" ne dă posibilitatea să ne înscriem în planul unei importante probleme, aceea a redresării rugbyului românesc, cu cîteva opinii privitoare la latura tehnică a acestei acțiuni.

Într-o primă ordine de idei, vom revalorifica propunerea de a antrena în acest proces de **tehnicizare** o rugbyului nostru **totalitatea** cadrelor competente de care dispunem — atît ca număr cît și ca potențial efectiv de lucru — cuprinse și dirijate către obiectivele majore, către sarcinile principale și către mijloacele cele mai adecvate acestui moment de dezvoltare. Cum s-ar spune, de a crea, pe baza unei **concepții realiste și raționale, un sistem național de instruire,** izvorît din analiza justă a potențialului uman, a nivelului tehnic actual, a mijloacelor materiale, a caracterelor specifice naționale și locale și a perspectivelor generale. De a definitiva deci în formă și conținut căile și mijloacele de ridicare continuă a procesului de selecție, instruire și educație pe baza învățării și perfecționării tuturor procedeelor tehnico-tactice, încadrate în principiile fundamentale ale **concepției de joc,** elaborată în conformitate cu cerințele rugbyului mondial.

În acest sens înființarea unei **comisii tehnice** care să includă cele trei elemente de bază ale jocului : **instruire** (antrenori), **arbitraj** și **sistem competițional,** ar fi desigur, necesară. Iar sarcinile ei cele mai importante ar fi: **1. desfășurarea unor cursuri permanente de reciclare a arbitrilor și antrenorilor predate în sistemul nou, unitar elaborat ; 2. organizarea de centre de perfecționare pentru juniori și tineret ; 3. crearea unui sistem de instruire pe specific de joc („școala treisferturilor" în special, „școala înaintașilor", „școala pasei" etc.), sau 4. a unor cursuri, de asemenea, permanente pentru copii și începători** (școală săptămînală de teorie și practică). Desigur mai ușor ar fi de început cu efectivele din Capitală sau din marile centre rugbystice din țară, dar firește nu vor trebui neglijate în acțiunea aceasta de tehnicizare nici orașele și zonele mai slab dezvoltate, dar de mare perspectivă (Craiova, Suceava, Valea Jiului, Bîrlad, Tecuci, Iași, Oltenița, Giurgiu, Brașov, Ploiești, Pitești, Brăila, Galați sau întregul județ Constanța). Pentru aceasta însă antrenorul federal, ale cărui sarcini le vedem serios revizuite, precum și alți antrenori delegați vor trebui să întreprindă **deplasări periodice și de mai lungă durată spre a ține lecții teoretice și practice, cursuri de arbitri și de instructori voluntari, antrenamente model etc.**

Este știut că rugbyul implică o temeinică și timpurie însușire a numeroselor sale elemente de tehnică (11 la număr) dar că, din păcate,

Puncte de vedere

tocmai el se prezintă mai slab la acest capitol față de alte sporturi. Fără a mai vorbi de faptul că lipsit de o profundă înțelegere a spiritului acestui joc, izvorît atît din regulamentul său cît și din tehnica și tactica lui, se poate ajunge ușor la denaturarea acestui splendid dar dificil sport sau, în cel mai bun caz la minimalizarea lui sub aspect spectacular. Iată de ce credem că o parte din propunerile de mai sus țin de o necesitate absolut urgentă.

O altă categorie de măsuri tehnice trebuie să o constituie **o riguroasă selecționare și repartizare a cadrelor tehnice existente,** în raport de nevoile arătate. Și aceasta **începînd în special cu echipele de juniori, cărora va trebui să li se asigure cadrele tehnice cele mai competente și serioase.** Din păcate, multe echipe divizionare nu au formații de juniori — situație inadmisibilă ce trebuie de îndată curmată.

Sistemul competițional trebuie să joace, la rîndul său, un rol mai important. Simpla programare și omologare a jocurilor nu mai poate satisface. Preocuparea principală trebuie să se îndrepte către inițiativa creatoare inspirată din marile nevoi și aspirații rugbystice ale momentului. Eventual **o nouă formulă a Diviziei A, buna și reala desfășurare a fazelor locale în campionatul de juniori** (se poate încerca o **modificare a punctajului în clasament** cu accent pe stimularea ofensivei creatoare de spectacol și eficacitate și marcarea de încercări), **reducerea obligatorie a procentului de jucători cu vîrstă ridicată** (mai ales în „B"), **inițierea de competiții în afara campionatului cu punctaj bazat, în principal, pe încercările încercărilor, a unui concurs-clasament al celor mai tehnici jucători** (după un traseu-test ușor de elaborat și de punctat), **organizarea de întîlniri tradiționale și de turnee între reprezentativele de regiuni și orașe** etc., etc. Dar, mai ales, repetăm, **obligația pentru toate echipele divizionare de a prezenta echipe de juniori și de tineret-rezerve.**

În sfîrșit, o problemă tehnică extrem de nevralgică o constituie **corpul arbitrilor, redus ca număr și ca valoare medie.** Pentru remedierea acestei situații vor trebui inițiate cursuri de calificare la care să fie atrași foști jucători, foști antrenori sau chiar simpli spectatori — din întreaga țară și nu numai din București. **Vor trebui create premisele organizatori, tehnice, dar mai ales etice și morale ale unui curent nou, creator și călăuzitor în arbitrajul românesc.** Vor trebui descoperite forme interesante și atractive de atragere a arbitrilor către cursurile și ședințele săptămînale în care să se dezbată permanent și la un înalt nivel problemele generale și esențiale ale **regulamentului și jocului,** vor trebui deschise larg porțile promovării pe baza talentului, a competiției și seriozității către cele mai înalte calificări.

Desigur cele de mai sus constituie numai o expunere de loc limitativă. Dar fără acest minim de măsuri tehnice nu vom putea sprijini campania **de ridicare a rugbyului românesc.**

Condiția esențială rămîne însă aceea privind calitatea morală și tehnică a cadrelor chemate să o ducă la îndeplinire. Și, repetăm, în rugby, astfel de cadre se găsesc din belșug.

D. MANOILEANU

LOTUL ARBITRILOR PENTRU DIVIZIA B EDIȚIA 1972-1973

BUCUREȘTI : Radu Buzdun, Marcel Buzea, Mircea Cîțu, Costică Constantin, Ioan Dancu, Gheorghe Dragomir, Const. Dragotescu, Nicolae Gheorghe, Dumitru Ghețu, Alex. Grigorescu, Martin Haimovici, Marcel Hanganu, Ion Hrisafi, Francisc Kolossi, Ștefan Lazăr, C. Manușaride, Emil Martin, Gheorghe Miclos, Gh. Motorga, Anton Münich, Vasile Murgășan, Marin Niță, Gheorghe Olteanu, Alex. Paraschiv, Max Popescu, Ilie Puia, Gheorghe Retezan, Romeo Stîncan, Silviu Stăncescu, Vasile Toma, Ilie Urdea, Gh. Vasilescu I, Gh. Vasilescu II, Alex. Văduvescu, Victor Roșu — promovat, Marin Tudor — promovat ;

ARAD : Aurel Crișan, Ion Oprița ;

ARGEȘ : Ion Constantin, Ion Răileanu ;

BACĂU : Ilie Toma ;

BIHOR : Iuliu Erdös, Zoltan Szilagy, Tiberiu Vass, Viorel Iacob — promovat, Alexandru Vasile — promovat ;

BISTRIȚA : Teodor Cîmpeanu ;

BOTOȘANI : Const. Prusac ;

BRAȘOV : Coloman Braun, Nicolae Iliescu, Miron Roman, Gheorghe Racz — promovat ;

BRĂILA : Tomiță Podaru, Paul Căpriță — promovat ;

BUZĂU : Vasile Pîrvescu, Iosif Kossuth — promovat ;

CARAȘ-SEVERIN : Ion Haidu, Dumitru Munteanu, Marin Nicolaescu ;

CLUJ : Emil Călbăjos, Ioan Constantinescu, Tiberiu Gabos, Aurel Pop, Gheorghe Veres ;

CONSTANȚA : Gheorghe Manole, Andronic Pilosian, C-tin Ghenciulescu ;

DOLJ : Alexandru Ene, Șt. Matăizer, Vasile Grigorescu, Nic. Mogoroașe ;

GALAȚI : Gh. Ștefănescu, Ion Tigrea, Teodor Trofin ;

GORJ : Gheorghe Micu ;

HUNEDOARA : Ion Barbu ;

IAȘI : Valentin Buimistruc, Ion Ciolan, Teodor Oniga, Vasile Popa ;

ILFOV : Victor Dumitru ;

MARAMUREȘ : Carol Szilagy, Vladimir Trifu ;

MEHEDINȚI : Gh. Cojocaru, Sever Drăgulici ;

MUREȘ : Nicolae Barna, Stelian Marian, Ioan Soos ;

NEAMȚ : Ioan Angheliu, Vasile Lupu ;

OLT : Victor Buiculescu ;

PRAHOVA : Ioan Chiriță, Vasile Gligorescu, Mihai Marinciu, Mihai Moraru, Nicolae Moroianu, Vasile Neacșu ;

S. MARE : Vasile Catană ;

SIBIU : Viorel Cioc, I. Banciu — promovat ;

SUCEAVA : Paul Brătănescu ;

TELEORMAN : Ilie Hristea ;

TIMIȘ : Ștefan Birăescu, Iuliu Boros, Aurel Sbercea ;

VÎLCEA : Ioan Ciucă, Nic. Stoicuțescu.